

ŚWIATŁO

NR 4 (12) - MIESIĘCZNIK PARAFII PODWYŻSZENIA KRZYŻA ŚW. I AKCJI KATOLICKIEJ w Brzostku - Maj 1997

DODATEK LOKALNY DO TYGODNIKA RODZIN KATOLICKICH „ŹRÓDŁO”

Po co przyjedzie Papież?

Początek czerwca bieżącego roku przyniesie nam radosne przeżycia towarzyszące kolejnej pielgrzymce Ojca Świętego do Ojczyzny. Przed 10 laty cieszyliśmy się Jego obecnością na tarnowskiej ziemi, a tym razem radość stanie się udziałem m.in. mieszkańców ziemi krośnieńskiej. Ale czy wszystkich mieszkańców? Zdarza się, i to nierzadko, słyszeć pytanie kwestionujące cel i sens „tak częstych wizyt Ojca Świętego, stawiane zwykle przez obywateli zachowujących pozory wierności Kościołowi Katolickiemu. Zauważyć też można podejrzliwość niektórych ludzi o zaangażowanie Papieża w politykę. A tymczasem - w okresie 10 lat, który dzieli nas od tamtych przeżyć, w naszej Ojczyźnie i na całym świecie dokonało się wiele głębokich przemian. Dostrzegamy je zwłaszcza wtedy gdy przychodzi nam rozwiązywać szereg zadań płynących z nurtu tych przemian, a zawile drogi współczesnej cywilizacji stawiają nas w obliczu coraz to trudniejszych problemów. Szukając ich rozwiązywania potrzebujemy przewodnika, który nauczyłby nas, jak w tym labiryncie niepohamowanych dążeń i pustych haseł pozostać wiernym wielkiemu dziedzictwu kultury chrześcijańskiej i pięknej tradycji narodowej, jak w sytuacji ogólnego kryzysu wartości dążyć do wielkich ideałów ukazywanych w Ewangelii. Nauczycielem największych prawd i idealnym wzorem postaw życiowych jest niezmiennie Sam Jezus Chrystus. On, od zarania dziejów ludzkości uczył i nadal uczy każdego z nas, że istnieją podstawowe wartości, które muszą być ważniejsze od przynależności

narodowej czy poglądów politycznych. Uczy, że miłość Ojczyzny powinna się przejawiać we wzajemnej miłości chrześcijańskiej jej obywateli. W innym przypadku nienawiść i agresja zagłuszają nasze człowieczeństwo, a władzę nad narodem przejmie przemoc, fałsz, materializm lub fanatyczny nacjonalizm. W

momencie, kiedy tak bardzo potrzebny jest nam dojrzały ład życia narodowego i państwowego musimy powrócić i utwierdzić naszą pozycję w nurcie tej nauki Jezusa Chrystusa. Pragnie nam w tym pomóc Jego zastępca na ziemi, Papież, Jan Paweł II, który przybędzie modlić się o nowe serca i nowego ducha dla naszych wnętrz. Przez grzech zniekształciliśmy bowiem oblicze człowieczeństwa i zgubiliśmy znajomość prawdziwego oblicza Boga. W ideologicznym zamęcie, który opanował świat zatraciliśmy poczucie prawdy i fałszu, zagubiliśmy miłość i piękno zamieniając te wartości na mnóstwo kolorowych reklam, złudnych marzeń i zaborczych

pragnień. Niezależnie od środowiska i warunków życia, człowiek wciąż upada. Upada pod ciężarem obowiązków w wyniku nadmiernie pobudzonych ludzkich ambicji, pożądlivosti i coraz to nowych nałogów, które wydają śmiertelność owoce. Pograża się człowiek w samotność szpitali, domów starców i zionących anonimowością wielkomiejskich bloków mieszkalnych. Jego życie znacząco nierzadko bardzo głębokie rany, brak akceptacji samego siebie i innych, brak życzliwości, odrzucenie, upokorzenie... Od czasu do czasu budzi się w nim jeszcze jeden głęboki niepokój, gdyż odkrywa, że nieubłagane zdąży do śmierci. Patrząc na tę nędzę współczesnego człowieka, na pozycję, jaką zajmuje on w końcu XX wieku, Papież proponuje nam. Polakom, czas wyciszenia, czas modlitwy o odnalezienie zagubionego

Boga. Jeśli chcemy zmienić obecny porządek, to każdy z nas musi sobie głęboko uświadomić cel pielgrzymki Ojca Świętego. Zamiast dokonywać obrachunku strat materialnych ujrzeć, że „niepokój i nieład obecnego wieku jest dowodem, że ludzkość upadła i potrzebuje odkupiciela” a Jan Paweł II przybędzie aby nam wskazać sposób powstania i wyjście na drogę autentycznej wolności i mądrości. Pozwólmy się zatem w pokorze „ujarzmzić” Papieżowi. Wejźdźmy odważnie na tę drogę aby stać się „solą ziemi” polskiej (brzostockiej ziemi również), aby nie lękając się — zwyciężać zło.

J.S.

Błogosławiony Jan z Dukli

Jednym z wydarzeń związanych z tegoroczną wizytą papieża Jana Pawła II w Polsce, będzie kanonizacja błogosławionego Jana z Dukli. Od przyjęcia Jana z Dukli w poczet błogosławionych, minęło już sporo czasu. Jego beatyfikacji dokonał bowiem papież Klemens XII 21 stycznia 1733 roku. Jan urodził się około 1414 roku. Nie jest to jednak data dokładna, gdyż nie potwierdzają jej źródła. Pewnym jest, że urodził się w Dukli. Wiemy też, że zmarł 29 września 1484 roku. Już od młodych lat dało się zauważyć u Jana dążenia do doskonalszego życia. Będąc młodzieńcem, przez trzy lata żył jako pustelnik w przyległych do Dukli lasach. Następnie wstąpił do franciszkanów konwentualnych, prawdopodobnie w Krośnie. Tam zwrócił na siebie uwagę swoją pobożnością. Był ogólnie ceniony. Świadczy o tym chociażby fakt, że kilka razy był gwardianem. Po pewnym czasie przeniesiono go do Lwowa. Po około dwudziestu pięciu latach pobytu u franciszkanów przeszedł do bernardynów. W zakonie prowadził czynne życie. Jego praca duszpasterska zasadniczo polegała na spowiadaniu i głoszeniu kazań. Nawet całkowita utrata wzroku pod koniec życia nie przeszkodziła mu w tej posłudze. Jego kazania wówczas odczytywano, a do konfesjonału szedł po omacku. Jan

był zakonikiem wykazującym dużo mądrości życiowej. Cechowała go również wielka roztropność. Miał silną wolę i pogodne usposobienie. Jego droga do świętości prowadziła przez wierność zachowywaniu przepisów reguły zakonnej i wzorowe wypełnianie wszystkich klasztornych obowiązków. Na jakiś czas przeniesiono go do klasztoru w Poznaniu. Jednak ostatnie lata swego życia spędził we Lwowie. Tam zmarł i został pochowany w krypcie klasztoru pod wezwaniem Św. Andrzeja. Kult błogosławionego rozpoczął się na długo przed beatyfikacją. Zaraz po śmierci zaczęto wzywać jego wstawiennictwa i odwiedzano grób. Największą cześć odbierał we Lwowie, gdzie spędził większą część swego życia. Tam zresztą spoczywały jego relikwie. Kult powstał i rozwinął się samorzutnie. Potwierdzeniem jego rozwoju były dokonujące się za przyczyną Jana liczne cuda. W kilka lat po beatyfikacji kult błogosławionego Jana z Dukli rozszerzył się także w Polsce. Papież Klemens XII ogłosił go 11 września 1739 roku patronem Polski i Litwy. Wcześniej czczono go głównie jako patrona Rusi. Kult błogosławionego rozwijał się szczególnie w klasztorach bernardyńskich. Bernardyni starali się, by ten kult rozwinął się także w Dukli, skąd pochodził. Uwieńczeniem tych starań

była fundacja klasztoru bernardynów w tej miejscowości. Tutaj bernardyni objęli placówkę w 1740 roku, a w trzy lata później zbudowali drewniany kościółek. W roku 1761 przystąpiono do budowy obecnego kościoła pod wezwaniem błogosławionego Jana. Budowę ukończono trzy lata później. Prace prowadził Jan Zaydel z Rzeszowa. W 1769 roku powstała w Dukli druga świątynia ku czci błogosławionego Jana. Kościółek został wzniesiony „na puszczy”, gdzie według tradycji Jan w swej młodości wiodł życie pustelnika. Godnym uwagi jest jeszcze fakt, iż relikwie błogosławionego Jana z Dukli od 1946 roku aż do roku 1974 znajdowały się w kościele ojców bernardynów w Rzeszowie. Przywieziono je tutaj ze Lwowa wskutek repatriacji ludności polskiej i opuszczenia przez bernardynów lwowskiego klasztoru. Z Rzeszowa relikwie przeniesiono do Dukli i złożono w tamtejszym klasztorze bernardyńskim. 23 sierpnia 1947 roku Urząd Prowincjalny O O Bernardynów w Krakowie wniósł sprawę kanonizacji błogosławionego Jana. Prośbę o kanonizację Błogosławionego, kierowaną do Generalnej Postulacji Zakonu w Rzymie, przekazano ówczesnej Kongregacji Obrzędów. W rym roku, w Krośnie błogosławiony Jan zostanie ogłoszony świętym przez papieża Jana Pawła II.

Refleksje przed przyjazdem Ojca Świętego

„Są chwile i okoliczności, w których trzeba dokonywać wyborów wiążących na całe życie. (...) Czasem bardzo trudno odróżnić dobro od zła, mistrzów prawdziwych od fałszywych”.

Jeżus ostrzega nas: „Strzeżcie się, żeby was nie zwiedziono. Wielu bowiem przyjdzie pod moim imieniem i będą mówić: „Ja jestem” oraz „Nadszedł czas”.

Przypominamy tu fragment „Listu do młodych 96” Jana Pawła II w

czasie, w którym wszyscy postawieni jesteśmy w sytuacji konieczności dokonania wyboru. W czasie, kiedy usilnie szukamy wskazówek, dobrej rady, odpowiedzi na pytanie: po której stronie leży prawda?

Ojciec Święty daje nam w nim potrzebne wskazówki.

„Módlcie się i słuchajcie słów Jezusa. Otwórzcie się na głos prawdziwych pasterzy. Nigdy nie ulegajcie łatwym i złudnym obietnicom pochlebców, które potem, dość

często, stają się źródłem tragicznych rozczarowań”.

W gąszczu ideologicznych pomysłów na zapewnienie ojczyźnie świetlanej przyszłości, tuż przed „poprawkowym egzaminem narodu z wolności”, przed spojrzeniem w oczy Papieżowi wsłuchajmy się w Jego słowa i uczynmy je fundamentem pod budowanie w naszej Ojczyźnie cywilizacji miłości.

J.S.

DNI SKUPIENIA

Myczkowce 10-11 maja 1997

W spotkaniu wzięli udział liderzy Akcji Katolickiej Diecezji Rzeszowskiej, przedstawiciele poszczególnych parafii oraz zaproszeni goście: arcybiskup Ignacy Tokarczuk i prof. Borkacki.

Program obejmował:

- codzienne modlitwy brewiarzowe, Msze Święte i nabożeństwa majowe,
- Słowo Boże wygłoszone przez ks. S. Mazura ze Świącan na dwa tematy:

a) „Miłość silniejsza niż śmierć” - refleksje związane z przyszłą kanonizacją błogosławionej królowej Jadwigi.

b) „Jan z Dukli”;

- prelekcje prof. Borkackiego i arcybiskupa I. Tokarczuka,

- dyskusja przedstawicieli AKDR.

W spotkaniach z gośćmi dominowało zagadnienie współczesnych zagrożeń tożsamości narodowej i religijnej Polaków. Profesor Borkacki, autor książki „Polska w potrzebie”, zastanawiając się nad istotą pojęcia ojczyzny, zacytował słowa Marii Konopnickiej: „*Ojczyzna moja to ta ziemia droga (...), gdzie ujrzał sionce i gdzie poznał Boga, gdzie ojciec i matka ma miła w polskiej mnie mowie pacierza uczyła*”. Prelegent zwrócił uwagę, że we współczesnym świecie kulturowa jedność elementów narodowych i religijnych wyraźnie została naruszona, co stwarza zagrożenie dla polskiej racji stanu. Nasilają się masoneryjne dążenia do niszczenia tożsamości narodowej, religii, rodziny, dorobku materialnego. Duży niepokój budzi stan polskiej gospodarki, bezrobocie, wyprzedaż ziemi obcokrajowcom, manipulacje w szkolnictwie. Nic nie straciły z aktualności słowa J. Słowackiego: „*Polsko lecz Ciebie błyskotkami ludzą. Pawiem narodów byłaś i papugą*”.

Prof. Borkacki zaapelował o czujność i świadomą obronę polskich wartości i wiary. Podkreślił, że obrona będzie tym skuteczniejsza, im pełniej będziemy zachowywać dziesięć przykazań. W myśl słów: „*Ten jest mądry, kto dobro od zła rozemnać umie*”.

Zagrożenie dobra i prawdy było również motywem przewodnim wykładu arcybiskupa I. Tokarczuka pt. „Sytuacja kulturowa Polski i świata”. Na wstępie arcybiskup wspominał, że

misją i powołaniem Kościoła jest służenie człowiekowi, służenie narodowi w drodze do wieczności. Aby sprostać tym zadaniom, wszyscy chrześcijanie powinni wprowadzić pewne zmiany w swoim postępowaniu.

Po pierwsze: poszerzyć nasze poznanie prawdy i wartości ogólnoludzkich. Zło jest konsekwencją negacji Boga. Bez poczucia dobra i prawdy życie staje się bezsensowne, nie ma żadnej hierarchii wartości, może dojść do nihilizmu, do samozniszczenia człowieka i całego świata. Jednostka ludzka musi poszukiwać sensu życia, a jeśli odrzuci prawdziwy obraz Boga, wtedy łatwo ulega przypadkowym przywódcom (sekty, wróżby, horoskopy). Współczesna polityka narzuca człowiekowi ideał życia konsumpcyjnego, pozbawionego głębszych wartości moralnych, nastawionego na doraźną satysfakcję. Naszym zadaniem jest kultywowanie wartości chrześcijańskich, odrzucenie postmodernistycznego nihilizmu, właściwy wybór między ideologiami, które oddziałują na nas przez środki masowego przekazu.

Po drugie: wzmocnić własne siły intelektualne, duchowe, moralne.

Po trzecie: organizować się, przełamywać barierę bierności, strachu. W działaniach tych powinno wspierać nas przekonanie, że istotą religijności chrześcijańskiej jest wielka przyjaźń z Bogiem. Na zakończenie uczestnicy spotkania wzięli udział w dyskusji. Sześć zespołów określało po trzy zagrożenia istotne w obecnej chwili i opracowywało sposoby przeciwstawiania się im. Do istotnych problemów zaliczono: walkę z Kościołem, zagrożenie rodziny, demoralizację młodzieży, mszczenie kultury i tożsamości narodowej, neopoganizm, bierność i słabe rozeznanie polityczne Polaków.

Dużą rolę w obronie podstawowych wartości chrześcijańskich powinni odegrać rodzice, nauczyciele, organizacje i stowarzyszenia, radio i prasa katolicka. Szczególny apel o aktywny udział w działaniu na rzecz wiary i prawdy skierowano do liderów AKDR, której hasłem jest „Odnówić wszystko w Chrystusie”

Uczestnicy spotkania

KRONIKA DUSZPASTERSKA

kwiecień - maj

Do wspólnoty parafialnej poprzez Chrzest Święty zostali przyjęci:

1. Monika Kawalec - Klecie
2. Monika Lemek - Brzostek
3. Radosław Łazowski - Brzostek
4. Kamil Kowalski - Bukowa
5. Dominika Sowa - Wola Brz.
6. Monika Kluza - Zawadka Brz.
7. Grzegorz Dodolak - Klęcie
8. Kamila Pruchnik - Brzostek
9. Mateusz Spicha Brzostek
10. Anna Warchał Nawsie Brz.
11. Marta Szarek - Brzostek
12. Wiktor Prokop - Brzostek
13. Karolina Grygiel - Nawsie Brz.

Sakramentalny Związek Małżeński zawarli:

1. Elżbieta Ryba z Krzysztofem Sarneckim
2. Wiesława Nowicka z Ryszardem Tyburowskim

Z naszej wspólnoty parafialnej odeszli ze znakiem wiary i nadziei w zmartwychwstanie do życia wiecznego:

1. śp. Władysław Synowiecki
2. śp. Łukasz Zięba
3. śp. Zofia Cisoń
4. śp. Jan Strączko
5. śp. Anna Przewoźnik
6. śp. Henryk Samborski
7. śp. Jadwiga Gierut

I Komunia Święta w Brzostku

Dnia 18 maja 1997 r. o godz 10:00 w kościele parafialnym pw. Podwyższenia Krzyża Świętego 98 dzieci z klas drugich ze szkół w Brzostku, w Nawsiu i w Bukowej po raz pierwszy w pełni uczestniczyło w Ofierze Mszy Świętej, którą celebrowali: ks. proboszcz Czesław Szewczyk i ks. wikariusz Stanisław Jamiński. Okolicznościowe kazanie wygłosił ks. proboszcz, który również udzielił dzieciom Komunii Świętej. Dzieci polecamy opiece Matki Bożej.

KALENDARIUM LITURGICZNE

6 VI

Uroczystość Najświętszego Serca Pana Jezusa.

Ewangelia: (Mt 11.29) 'Weźcie moje jarzmo na siebie i uczcie się ode Mnie. bo jestem cichy i pokorny sercem, a znajdziecie ukojenie dla dusz waszych ...'

Modlitwa dnia: Wszechmogący Boże, oddajemy cześć Sercu umiłowanego Syna Twojego i wysławiamy wielkie dary Jego miłości; spraw, abyśmy z tego źródła Bożej dobroci otrzymali obfite łaski. Amen.

7 VI

Wspomnienie Niepokalanego Serca Najświętszej Maryi Panny.

Ewangelia: (Łk 2. 51b) „Matka Jego chowała wiernie wszystkie te wspomnienia w swym sercu „,

Modlitwa dnia: Boże, Ty przygotowałeś w Sercu Najświętszej Maryi Panny godne mieszkanie dla Ducha Świętego; spraw, abyśmy za wstawiennictwem Najświętszej Dziewicy stali się świątynią Twojej chwały. Amen.

13 VI

Wspomnienie św. Antoniego z Padwy (XII/XIII w.), kapłana zakonu franciszkanów, doktora Kościoła, patrona ubogich oraz tych, którzy coś zgubili. Pochodził z Portugalii

Modlitwa dnia: Wszechmogący, wieczny Boże, Ty dałeś swojemu ludowi świętego Antoniego z Padwy, znakomitego kaznodzieję i orędownika ubogich: spraw, abyśmy za jego wstawiennictwem prowadzili życie zgodne z Ewangelią i we wszystkich przeciwnościach doznawali Twojej pomocy. Amen.

17 VI

Wspomnienie św. Alberta Chmielowskiego (XIX/XXw.). Artysta malarz, powstaniec. Jest jednym z prekursorów polskiego impresjonizmu. W roku 1887 zostaje tercjarzem franciszkańskim zakładając przytuliska, ogrzewalnie dla bezdomnych. Do tej pracy tworzy dwa zgromadzenia; albertynów i albertynek.

Modlitwa dnia: Boże, bogaty w miłosierdzie, Ty natchnąłeś św. Alberta, aby dostrzegł w najbardziej ubogich i opuszczonych znieważone oblicze Twojego Syna; spraw łaskawie, abyśmy spełniając dzieła miłosierdzia, za jego przykładem, umieli być braćmi wszystkich potrzebujących. Amen.

24 VI

Uroczystość narodzenia św. Jana Chrzciciela, proroka zwiastującego przyjście Chrystusa. Był synem Zachariasza i Elżbiety, krewnej Matki Chrystusa. Zginął śmiercią męczeńską za króla

Heroda. Ewangelia: (Mt 11, 11) „Między narodzonymi z niewiast nie powstał większy od Jana Chrzciciela „,

Modlitwa dnia: Boże, Ty powołałeś świętego Jana Chrzciciela, aby przygotować Twój lud na przyjście Chrystusa Pana; udziel Twojemu Kościołowi daru radości w Duchu Świętym i skieruj dusze wszystkich wiernych na drogę zbawienia i pokoju. Amen.

27 VI

Wspomnienie Najświętszej Maryi Panny Nieustającej Pomocy Kult związany jest z obrazem Matki Boskiej pochodzącym z XIV w. a ukoronowanym w 1867 r. Nie tylko oryginalny obraz znajdujący się w Rzymie ale każda kopia pobłogosławiona przez Ojca św. (jest ich kilka tysięcy), sprowadza na wiernych nadzwyczajne łaski

Modlitwa dnia: Panie Jezu Chryste, Ty dałeś nam swoją rodzicielkę Maryję, której sławny obraz czcimy, jako Matkę gotową nieustannie pomagać; spraw, abyśmy gorliwie wyprasząc jej macierzyńską pomoc, nieustannie doznawali owoców Twojego odkupienia. Amen.

29 VI

Uroczystość Św. Piotra i Pawła, Apostołów

Ewangelia (Mt 16.18-19) „Ty jesteś Piotr (czyli Skala), i na tej Skale zbuduję Kościół mój. a bramy piekielne go nie przemogą. I tobie dam klucze królestwa niebieskiego. „ Z listu do Rzymian (Rz 1,1) „Paweł, sługa Chrystusa Jezusa, z powołania apostoł, przeznaczony do głoszenia Ewangelii Bożej. ”

Modlitwa dnia: Boże, Ty nam dałeś dzień świętej radości w uroczystość apostołów Piotra i Pawła; spraw, aby Twój Kościół wiernie zachowywał naukę apostołów, od których otrzymał początek wiary. Amen.

W.N.

Ballada majowa

*Maj w bzach się zadurzy
Na czatach zimni ogrodnicy
W brzdach ziemi gasną
Snieżnoróżowe płatki
Pierwsze Komunie
Namodlone hostie
Słodkie fotografie jak
Śmietankowy jaśmin*

Cz- M. Szczepaniak